

ת"פ 18389/04/14 - מדינת ישראל נגד אדהם אבו אעמר

בית משפט השלום בבאר שבע

08 פברואר 2015

ת"פ 18389-04-14 מדינת ישראל נ' אבו אעמר(עציר)

ת"פ 15119-04-14

ת"פ 18378-04-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד זילברמן

נגד
הנאשם
אדהם אבו אעמר (עציר)
ע"י עו"ד ותד

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של סחר בסם מסוכן (2 עבירות), קשירת קשר לבצע פשע (3 עבירות), הסתייעות ברכב לביצוע פשע וכן קבלת דבר במרמה.

על פי המתואר באישום הראשון ביום 24.11.13 בסמוך לצומת בית קמה פגש הסוכן המשטרתי בסאבר אבו חאמד (להלן: "סאבר") אשר מסר לו כי מידה וירצה פלטת חשיש שידבר אתו. בהמשך לאותה שיחה, ביום 9.12.13 התקשר סאבר לסוכן ושאל אם הוא מעוניין בפלטת חשיש והסוכן מסר כי יבדוק זאת. בהמשך יצר הסוכן קשר עם סאבר וציין כי הוא אכן מעוניין בפלטת חשיש, סאבר בתגובה מסר את מס' הטלפון של הנאשם, תוך שקבע עם הסוכן כי עבור הסמים ימסור הסוכן לנאשם 3,000 ₪ ואילו לו יעביר סך של 1,200 ₪. במעמד זה קשרו הנאשם, סאבר ואחיו של הנאשם, קשר לבצע פשע לפיו יסחרו יחדיו בסם מסוכן מסוג חשיש. בהמשך קבעו הנאשם והסוכן להיפגש בצומת בית קמה. בהמשך התקשר אחיו של הנאשם וביקש מהסוכן להגיע למקום אחר, לכניסה לקיבוץ שובל. לאחר שהגיע הסוכן למקום, זה התקשר לנאשם אשר המתין יחד עם אדם נוסף. באותה שיחה אחיו של הנאשם מסר לסוכן כי הוא רואה אותו וכי הוא שולח את "הבן אדם שלו" כשכוונתו לנאשם. באותה העת פתח את דלת הרכב שבו נהג הנאשם והתיישב במושב לידו. במעמד זה הוציא הנאשם מתוך מעילו גרב ובתוכה פלטת חשיש אשר חצויה לשתיים, במשקל כולל של 100.30 גר' נטו. הסוכן בתמורה העביר לנאשם סך של 3,000 ₪ ובהמשך נפגש הסוכן עם סאבר ומסר לו 1,000 ₪.

על פי המתואר באישום השני ביום 17.12.13, בסמוך לשעה 19:06, התקשר הנאשם לסוכן והציע לו לקנות 5 פלטות חשיש תמורת 3,500 ₪. הסוכן שאל האם יכול לארגן לו "קריסטל", כשכוונתו לסם מסוג קוקאין. הנאשם מסר כי הוא יכול וכי במחיר זה יכול לארגן לו 360 גר'. בהמשך בתאריך 20.12.13 התקשר הנאשם לסוכן ומסר כי הוא מוכן לספק לו סם מסוג קוקאין בעלות של 400 ₪ למנה וזאת מתוך מטרה להונות ולספק לו חומר שאינו סם. לאחר מספר שיחות סיכם הסוכן מכירה של 10 גר' קוקאין בעלות האמורה. עוד סוכם כי העסקה תבוצע ביום 22.12.13. במועד זה, בשעה 10:53 התקשר הנאשם לסוכן ומסר לו כי הוא ממתין בתחנת הדלק בסמוך לתחנה המרכזית בבאר שבע.

עמוד 1

הסוכן הגיע לשם והבחין בנאשם ובאחר שזהותו אינה ידועה. הנאשם נכנס לרכב והתיישב במושב שליד כיסא הנהג ואילו האחר התיישב במושב האחורי. השלושה החלו לנסוע לכיוון ירוחם במקום בו אמורה להתבצע העסקה המבוימת. במועד זה קשר הנאשם ואחר קשר לספק לסוכן סמים בצוותא חדא, וזאת במטרה להונות ולקבל דבר במרמה. כשהגיעו לתחנת הדלק בכניסה לעיר ירוחם הבחינו ברכב מסוג טוטה אשר חלפה על פני המונית ועצרה בסמוך לרכב של הסוכן. הנאשם ירד מהמונית ונכנס לרכב הנוסף כאשר האחר והסוכן ממתנים ברכב. בהמשך שוחח האחר עם הנאשם בטלפון והכווין את הסוכן למקום מפגש שבו תבוצע העסקה המבוימת. הסוכן הגיע ל"פארק" של ירוחם והמתין לנאשם אשר הגיע עם רכב הטיטה. הנאשם יצא מהרכב והתיישב במושב האחורי של רכב הסוכן והוציא קופסת סיגריות שבתוכה שקית שקופה אשר הכילה חומר לבן הנחזה לסם מסוכן. הנאשם העביר לאחר את השקית אשר מששה והעבירה לסוכן אשר בתמורה מסר לנאשם סך של 4,200 ₪ וזאת כאשר חושב הסוכן כי המדובר בסם מסוג קוקאין. במעשים אלו קשר הנאשם קשר עם אחרים וקיבל תמורה במרמה ובנסיבות מחמירות כפי המתואר.

על פי המתואר באישום השלישי בין התאריכים 23.12.13 ועד 12.1.14 קיימו הסוכן והנאשם שיחות רבות בהן הציע הנאשם למכור לסוכן סמים מסוג חשיש וקוקאין. בהמשך מסר הנאשם לסוכן מספר טלפון אחר אשר באמצעותו ניתן יהיה ליצור עמו קשר. ביום 12.2.14, בסמוך לשעה 12:30, התקשר הנאשם וסיכם להיפגש עמו בתחנת הדלק בכניסה לירוחם. לאחר שהגיע הסוכן למקום המפגש ניגש הנאשם לרכב של הסוכן, פתח את הדלת והתיישב ליד הסוכן והעביר לו פלטת חשיש במשקל כולל של 50 ג' ובתמורה העביר הסוכן לנאשם סך של 3,700 ₪.

במסגרת הסדר הטיעון בו הודה הנאשם לא הגיעו הצדדים להסכמה לעניין העונש ובטרם אלו טענו ביחס לכך, נשלח הנאשם לקבלת תסקיר חובה מאת שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה כי עסקין בנאשם צעיר, רווק, אשר בטרם מעצר התגורר ברהט ועבד בעבודות מזדמנות. לדברי הנאשם סיים 12 שנות לימוד וקיבל הכשרה בתחום המסגרות. הנאשם שלל בעיות בריאות וכן שלל שימוש בחומרים ממכרים.

אשר למשפחת מצאו- זו מונה זוג הורים ו-8 ילדים בגילאי 2-22, כאשר הנאשם הינו הרביעי בסדר הלידה. אמו, בת 41, עקרת בית ואילו אביו, בן 42, נפצע בת"ד לפני כ-15 שנה ומאז אינו עובד. הוריו מתקיימים מקצבאות המל"ל. הנאשם תיאר מצב כלכלי קשה ותנאי מגורים צפופים. הנאשם תיאר יחסים תקינים בין בני משפחתו וכן שלל מעורבות בפלילים.

אשר לעבירות נשוא כתב האישום- הנאשם הודה בביצוען. זה ציין כי הכיר את הסוכן דרך בן דודו אשר סיפק לסוכן סמים בנוכחותו ועקב מצבו הכלכלי הקשה העביר לו 200 ₪. באישום השני והשלישי- מסר כי פעל בעקבות שכנועו של הסוכן. לדברי הנאשם תפקידו היה לגשר בין הקונה לסוחר הסמים וכי פעל ממניעים של מצוקה כלכלית. הנאשם התקשה להתייחס לקשריו השוליים.

שירות המבחן מונה מן העבר האחד את גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית, בכללם, המדובר בנאשם אשר נמצא

בעיצומו של גיל ההתבגרות וכן המצב הכלכלי הקשה של משפחתו. עוד מצוין כי להערכתם מאפייני אישיותו של הנאשם מאופיינים בחוסר בשלות ובהתנהגות שאינה שקולה אשר נוטלת סיכונים לא מחושבים ובחיפוש אחר זהות עצמית חבר לחברה מרדנית. כמו כן, להתרשמותם הנאשם מפחית מאחריותו, מציג עמדות קורבניות, מתקשה לערוך בחינה עצמית, מתקשה להציב לעצמו ולסביבתו גבולות ופועל מתוך מניעים כלכליים צרים. שירות המבחן מציין כי התנהגותו מאפיינת את בני גילו של הנאשם אולם אצלו מאפיינים אלו מועצמים מעבר לנורמה המקובלת.

מאידך, מפרט שירות המבחן את גורמי הסיכוי לשיקום: גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, הנאשם גילה יציבות עד כה במסגרות השונות. כמו כן, משפחתו אינה נותנת לגיטימציה להתנהגותו וכן ההתרשמות כי המעצר מהווה עבורו גורם מרתיע ממעורבות נוספת בפלילים. לאחר שכלול כל הנתונים שירות המבחן מעריך כי רמת הסיכון הינה בינונית וכי להערכתם בעתיד עלול הנאשם לבחור בהתנהגות פלילית כפתרון לקושי כלכלי.

בסופם של הדברים שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית אשר תיקח בחשבון את גילו, ימי מעצרו וכן העדר עבר פלילי, וזאת לצד ענישה הצופה פני עתיד אשר תהווה גבול חיצוני להישנות התנהגות עוברת חוק.

טיעוני הצדדים

במהלך הדיון שנערך ביום 18.1.15, הגיש ב"כ המאשימה את הסרטונים המתעדים את ביצוע העסקאות וכן טיעונים בכתב. בטיעוניה בכתב טען כי נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על מי שמעורה היטב בעולם הסמים וזאת בשים לב לכך שהטלפון של הנאשם משמש כתובת להשגת סם, לתדירות העסקאות, הגישה המהירה למקורות הסם, טיב הסמים הכמויות המסחריות בהן סחר הנאשם בצוותא חדא עם אחרים. בהתאם לתיקון 113 ציין את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, בכללם, פגיעה בבריאות הציבור, בשלום הציבור ובסדר הציבורי בכך ששימוש בסם מחולל פגיעה על כל גווניה. לדבריו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף העליון של עבירות בכגון דא. זה עתר למתחם ענישה ביחס לאישום הראשון והשלישי הנע בין 12-24 חודשי מאסר וביחס לאישום השני עתר למתחם הנע בין מספר חודשים ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

זה הפנה לתסקיר ובפרט לכך שעולה ממנו כי חרף הודאה הנאשם מפחית מאחריותו וממעורבותו בעבירות. כך ציין הנאשם כי ביצע את העבירות בעקבות הלחץ שהפעיל עליו הסוכן. בעניין זה הפנה לסרטונים בהם נראה כי הנאשם הוא זה אשר יוזם את העסקאות ואף מגדיל לעשות ומציע למכור סוגים שונים של סמים. עוד בעניין ההודאה ציין כי הנאשם בחר להודות ברגע האחרון ומכאן שאין המדובר בחסכון משמעותי בזמן שיפוטי, כפי שחוסכים אלו שמודים בראשיתו של ההליך. כמו כן, הפנה לכך ששירות המבחן מציין כי קיים סיכוי שבעתיד הנאשם יעבור עבירות נוספות לשם השגת רווח קל. לדבריו, רמת הסיכון הנשקפת אינה כפי שהתרשם שירות המבחן אלא גבוהה מכך ולפיכך ביקש שלא לקבל התרשמות זו. בנסיבות אלו, עתר לקבוע כי ביחס לכל אישום יוטל עונשים נפרדים אשר יצטברו אחד לשני וכן עתר להטלת עונש מאסר מותנה, קנס כספי, פסילה בפועל והכרה על הנאשם כעל סוחר סמים.

מנגד, ב"כ הנאשם הפנה לכך שהודאתו של הנאשם ניתנה עוד בטרם התחילו ההוכחות ובנקודת זמן זו יש לתת משקל ראוי להודאת הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. עוד הפנה לגילו הצעיר של הנאשם ולכך שהמדובר

בהסתבכותו הראשונה עם החוק. כמו כן, ציין כי שירות המבחן בתסקירו מציין כי התנהגותו של הנאשם אשר נמצא בגיל ההתבגרות מאפיינת את בני גילו. זה עתר למתחם כולל בן 6-18 חודשים וכן לגזור את העונש ברף התחתון של מתחם זה. הנאשם ביקש להוסיף על דברי בא כוחו ומסר כי הוא מתחרט על מעשיו וכי לא יחזור עליהם. הלה ציין כי סיים 12 שנות לימוד בבית ספר עמל.

דין והכרעה

ראשית וכפתח דבר יצוין כי מצאתי לראות בכל אישום כאירוע נפרד וזאת מאחר וכל אחד מהאישומים מפרט עסקה נפרדת אשר בוצעה בתאריך שונה, במקום שונה, כשבין האישום הראשון לשני, חולפים 8 ימים ובין האישום השני לשלישי חולף כחודש. עובר לכל אחת ואחת מהעסקאות ערך הנאשם את שיקולי "הסיכון אל מול העלות תועלת", ובחר לנהוג כפי המתואר בכתב האישום.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה ביטחון ובריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הדחף העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם. אפנה לדבריו של כב' השופט א' שהם בע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (6.9.12) לעניין הנזקים שנגרמים בעקבות עבירות הסמים: **"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש"**

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם כל, לשרת את מטרת הגמול לעברייני על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם הרי שבדומה לעבירות אחרות בקודקס הפלילי ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים החל מעונשים צופה פני עתיד ועד שנתיים מאסר בפועל. בין יתר הפרמטרים שבית

המשפט לוקח בחשבון ניתן למצוא את סוג הסם, כמותו, הקשר בין הקונה למוכר (האם מדובר בנסיבות חברתיות אם לאו) ונסיבות העברת הסם. ניתן לומר כי הדרך הכלל בעבירות שהינן מכירה של פלטה סם מסוג חשיש הענישה נעה בין 10 ועד 15 חודשים מאסר בפועל.

אשר לעבירות שעניין קבלת דבר במרמה כאשר נמכר לסוכן חומר הנחזה להיות סם או לחילופין נלקח הכסף ולא סופק הסם ניתן גם כן למצוא קשת רחבה של עונשים החל מעונשים צופה פני עתיד וכלה בעונשי מאסר בני מספר חודשים. יוער, כי באופן לא מפתיע, ניתן לא אחת למצוא "שילוב" דומה לתיק שבפני ובו לצד עבירות של קבלת דבר במרמה מתבצעות על ידי הנאשם גם עבירות ממשיות של סחר בסם מסוכן. בהקשר לכך ראה ת.פ. 8160-02 (מחוזי - ב"ש) שם יוחס לנאשם כי מכר 500 בולים שלא הכילו כל סם מסוכן, תמורת 19,000 ₪ לצד מכירת חשיש במשקל 384 גרם תמורת 3,600 ₪. בית המשפט גוזר על הנאשם 30 חודשים מאסר בפועל. במקרה זה דובר על נאשם צעיר שלא היה לו עבר ממך העניין. ניתן לומר כי בתיק זה מרכז הכובד היה עבירת הסחר.

עוד ראה ת.פ. 5239-08 השלום באר שבע, שם יוחס לנאשם אספקת חומר הנחזה להיות סם מסוג קוקאין במשקל 47 גרם תמורת 12,500 ₪. לצד עבירה של תיווך לעסקה אחרת שגם היא לא יצאה לפועל יחד עם עבירה של החזקת טבליה אחת של MDMA. בית המשפט גוזר על הנאשם 16 חודשים מאסר בפועל תוך שמציין כי: **"רואה אני בחומרה יתרה את הזיקה המתקיימת בין עבירות המרמה שהנאשם עבר לבין סמים מסוכנים. הנאשם לא הציע לסוכן, למשל, שטרות כסף מזויפים או אבני חן מזויפות. דומה כי הנאשם הציב לעצמו את הסמים המסוכנים כמקור לפרנסה"**. נדמה כי בתיק זה מרכז הכובד היה עבירות המרמה.

ת.פ. 4392-03-12 דובר על קבלת 4,400 ₪ ללא העברת סם יחד עם מכירת שתי פלטות חשיש תמורת 2,200 ₪. בתיק זה דובר על נאשם צעיר עם שתי הרשעות קודמות שלא ממך העניין ובית המשפט גוזר על הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל הכוללים הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים.

ת.פ. 1677/09 (שלום ראש"צ) דובר אך ורק על קבלת דבר במרמה של 250 ₪ שנלקחו מהשוטר מבלי שהועבר כל סם.. בית המשפט גוזר על הנאשם עונש צופה פני עתיד של 9 חודשים.

בדומה, ראה ת.פ. 17823-07-09 שם גם כן יוחסה לנאשם אך ורק קבלת דבר במרמה ללא העברת סם (לא ברור מה גובה הסכום) ובית המשפט גוזר על הנאשם 45 ימים מאסר בפועל בצד עונש צופה פני עתיד.

ת.פ. 45381-08-10 דובר על קבלת 450 ₪ בגין העברת חומר הנחזה להיות סם ובית המשפט גוזר על הנאשמת עונש צופה פני עתיד.

לסיכום הפסיקה, ניתן לומר כי על דרך הכלל שעה שמדובר במי שמיוחסת לו אך ורק עבירה של קבלת דבר במרמה בסכומים נמוכים יחסית של מאות שקלים ללא עבר מכביד או אז העונש הינו צופה פני עתיד או מאסר קצר. לצד האמור לעיל, שעה שמדובר במי שחוטא בשילוב העבירות או כאשר מדובר בסכומי כסף גדולים אז יש בעבירת קבלת דבר במרמה כדי להכביד על העונש הכולל.

בתיק זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים המפורטים לעיל הינה משמעותית. כמויות הסם הגם שאינם נמצאות ברף הגבוה אין לומר כי מדובר בכמויות זניחות באשר באישום הראשון מדובר בפלטת חשיש ובאישום השלישי בחצי פלטה. כך הם פני הדברים ביחס לסכומי הכסף השונים כאשר באישום הראשון מדובר ב־3,000 ₪ ואילו באישום השלישי 3,700 ₪.

לכאורה, עולה כי הנאשם פועל תחת חסותו של אחר, בשם סאבר, דבר אשר יכול להעיד על חלקו הנמוך בשרשרת הפצת הסם. ודוק, חלקו של הנאשם כפי שנלמד מעובדות כתב אישום מלמדות על מי אשר פועל באופן כמעט עצמאי כסוחר סמים לכל דבר בעניין. בהקשר לכך יצוין כי חלקו היחסי של הנאשם באישום הראשון בקבלת התמורה הכספית גבוה. הנאשם הוא זה שלאחר שיחה ראשונית מול סאבר מתאם את מקום המפגש. הנאשם הוא זה שבפועל מעביר את הסמים ומקבל את 3,000 ₪. באישום השלישי ניתן ללמוד כי הנאשם פועל באופן עצמאי כאשר הוא זה שמתחילת קשירת הקשר ועד לאספקת הסם מנהל את השיחות עם הסוכן ואף דואג להעברת הסם בפועל.

מדובר באישומים אשר נפרסים על פני תקופה של 3- חודשים (בין האישום הראשון לאישום השלישי), דבר המלמד כי אין מדובר במעידה חד פעמית או באובדן שיקול דעת רגעי. הנאשם פועל יחד עם אחרים, דבר אשר יש בו להקל עד מאוד את ביצוע עסקאות הסמים לרבות קושי בגילויים: כך הם פני הדברים ביחס לנוכחותו של סאבר וכך נוכחותו של אחיו של הנאשם אשר מכנה את הנאשם כבנאדם שלו.

הנאשם, באישום השלישי מציע מרכולתו לסוכן ומציין כי יוכל למכור לסוכן גם סמים מסוג קוקאין. הנאשם מחליף טלפונים, נוקט משנה זהירות בעת ביצוע העסקאות השונות לרבות שינוי מקום המפגש או שליחתו של אחר להעברת אותו חומר הנחזה לסם. אלה כאלה מלמדים על מי שסיגל לעצמו דפוסים עברייניים מובהקים חרף גילו הצעיר.

אשר לאישום השני, אפילו מדובר בעבירת "מרמה בלבד", בחינתה בפרמטרים הנוגעים לעבירות מרמה מלמדת כי גם כאן הפגיעה הערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל ועיקר. המדובר בסכום כסף משמעותי המגיע לכדי אלפי שקלים. המדובר במעשים שבוצעו בצוותא חדא עם אחרים, לרבות, יצירת מצג שווא רב פרטים כלפי הסוכן בכללו היעזרות עם אחרים. עוד יצוין כי בית משפט כפי שצוטט לעיל, רואה בחומרה את ההקשר שעושה הנאשם בעבירות הסמים גם לצורך עבירות מרמה. הנאשם "מנצל" את הידע שלו ואת גישתו לסמים על מנת לרקום גם עבירות מרמה. לשון אחר, לו היה מדובר במי שלא היה רוכש את אמונו של הסוכן על ידי ביצוע עסקאות ממשיות של סמים ספק האם בכזאת קלות הסוכן או מאן דהוא היה "נפרד" מכספו באותה צורה. עוד יש ליתן הדעת לכך שגם לאחר ביצוע העסקה השנייה, הרי כחודש לאחר מכן מתרחשת העסקה השלישית בה מסופק סם בפועל.

מהתסקיר עולה כי הרקע למעשים הנו המצוקה הכלכלית בה שרוי הנאשם ומשפחתו. במצב דברים זה הרי שהמעשים מבוצעים מתוך כוונה כסף ופיתוי להשגת רווחים ומכאן שיש לאבחן לחומרה את עניינו של הנאשם וזאת בניגוד לאותם נרקומנים אשר מבצעים את עבירות הסמים לצורך מימון מנות הסם אותן הם צורכים.

מהתסקיר עולה כי לדברי ביצע את העבירות בעקבות הלחץ שהפעיל עליו הסוכן המשטרתי. אכן במקרים מסוימים, הפעלת לחץ כבד מצד הסוכן המשטרתי, יכולה להוות נסיבה לקולא. לא מצאתי כי נסיבות התיק שבפני הינן אותו סוכן

מדיח שאליו התייחסה הפסיקה כמי ש"יוצר פשיעה" חלף היותו "חושף פשיעה". לא נטען ולא הוכח כי הופעלו לחצים מכל סוג שהוא על מנת שהנאשם יתרצה ויספק את הסמים האמורים. נהפוך הוא. מעובדות אישומים אלו עולה כי הנאשם הוא זה אשר מתקשר פעם אחר פעם ומציע מרכולתו לסוכן. בהקשר לכך יצוין כי עיון בהצעת חוק הממשלה 241 בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי התשס"ו 2006 אל מול התיקון בפועל כפי שהתקבל בסופם של דברים בתיקון 113, מגלה כי עובדת היות העבירה מבוצעת תוך שימוש בסוכן סמוי, הושמטה כנסיבה מקלה בגזירת העונש ומכאן, אין ללמוד על הקלה אוטומטית אך מעצם השימוש בסוכן סמוי והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט. הואיל ומדובר במבצע סוכן, הסם בסופו של דבר לא הגיע לצרכנים השונים, אך פוטנציאל הנזק בעבירות כגון דא, ברור ומוחשי

מכל המקובץ לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון, נע בין 12-24 חודשים, באישום השלישי, נע בין 10 ל-20 חודשים מאסר בפועל. באישום השני נע בין 4 ל-9 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם יש לקחת בחשבון לקולא, את ההודאה והחרטה של הנאשם, אשר יש בהם כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. לצד האמור, יצוין כי העמדות אותן הביע הנאשם בפני שירות המבחן לפיהן ביצע את המעשים המתוארים בעקבות לחצים שהפעיל עליו הסוכן וכך גם צמצום חלקו במעשים פוגעים במשקל שיש לתת לאותה חרטה.

עסקינן בנאשם צעיר, בן 19.5 אשר זוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים. במצב דברים שכזה למאסרו זה משקל רב יותר מאשר על דרך הכלל. בעניין זה אפנה לע"פ 7781/12 פ' **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.13) בו כב' השו' ג'ובראן פרס יריעה רחבה בנוגע לשיקולי הענישה ביחס לקבוצת "בגירים צעירים" (גילאי 18-21). בית המשפט גם כן לוקח בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם ובפרט את המצוקה הכלכלית בה נתונים הנאשם ומשפחתו.

אשר לשיקולי שיקום-להערכת שירות המבחן שילובם של המצב הכלכלי הקשה בו נתונה משפחתו של הנאשם יחד עם הקושי של הנאשם בהצבת גבולות פנימיים וחיצוניים - מוביל לכך שקיים סיכון ברמה בינונית להישנות התנהגות פורצת חוק וזאת חרף העדר עבר פלילי והיציבות שגילה במסגרת הלימודית. במצב דברים לא מצאתי כי יש לדבר על שיקולי שיקום אשר בעטיים יש לחרוג מטה מהמתחמים. כמו כן, יש בנתונים אלו כדי ליתן משקל מסוים להרתעת היחיד.

אחידות הענישה:

ב"כ הנאשם הפנה לעונשים שנגזרו על אחרים באותו מבצע סוכן (ת"פ 17363 0914 ; 12239-04-14 ; 12259-04-14 ; 12043-04-14 ; 8691-05-14 ; 6330-04-14). בהקשר לכך יצוין כי כבר נקבע בפסיקה כי אפילו מדובר באותו סוכן, הרי שאין לומר שמדובר במעשים דומים או פרשיה אחת המחייבת מדרוג מובנה. לכל עסקה נסיבות ומאפיינים שונים. שנית, וביתר שאת עונשם של כל מי הנאשמים המפורטים לעיל הינם עונשים סגורים שהובאו לאישורו של בית המשפט. במצב דברים זה, בית המשפט אשר פועל בהתאם להלכת פלוני, אינו גוזר בהכרח את העונש שנכון וראוי היה להטיל על הנאשמים והתערבותו נעשית אך ורק במקרה קיצוני, בהם ההסדר אינו נותן מענה לשיקולי הענישה השונים. כך גם, לא כל השיקולים שעומדים בבסיס ההסדר הסגור, מוצאים ביטוי בטיעונים לעונש או בגזר דינו של בית המשפט.

יפים לענייננו דברי בית המשפט בת.פ. 38119-03-11 מדינת ישראל נ' ברנס:

"ארשה לעצמי לומר כי הדברים נכונים אך יותר ביחס לעונשים שהושתו על נאשמים במסגרת הסדרי טיעון. כידוע הסדר טיעון הינו תולדה של מו"מ בין המאשימה לבין הנאשם בשיטה של תן וקח. במסגרת הסדר הטיעון, מסכימה המאשימה משיקוליה להקל בעונשו של נאשם אך מתחת לרף הענישה המקובל וזאת בתמורה להודייתו. מכאן שלא ניתן לראות בעונש שהושת במסגרת הסדר טיעון שכזה המשקף מדיניות ענישה נוהגת לענין קביעת מתחם ענישה הולם. אשר על כן, בפסיקה המקלה שהוגשה בענייננו, ככל שהיא תולדה של הסדרי טיעון, אין כדי להוות אינדיקציה של ממש למתחם הענישה ההולם". עוד ראה דברי בית המשפט הצבאי לערעורים במסגרת עד"י 2113/12 וכן ע"פ 512/13.

כאמור בסעיף 40ג (ב) לחוק לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בענייננו, מצאתי לקבוע עונש כולל למכלול האירועים. יצוין כי מתווה שכזה לא יחתור תחת הקביעה של בית המשפט שנכון לראות בכל עסקה אירוע נפרד או לקבוע מתחמים שאינם מתאימים בנסיבותיו של תיק זה.

עבירות סמים על דרך הכלל מבוצעות בשל הרצון לרווח כלכלי קל ומהיר כפי שהדבר נכון גם לענייננו. כשזהו הכוח המניע רבים המעורבים בעבירות סם, הרי על דרך הכלל יש מקום להטלת עיצומים כספיים "כואבים" שיהיה בהם כדי ללמד את חוסר הכדאיות בעבירות אלה. בענייננו, בשים לב לכך שהרקע למעשיו של הנאשם הינו המצוקה הכלכלית בה משפחת מוצאו נתונה ולפנים משורת הדין, מצאתי להשית על הנאשם קנס מתון.

סוף דבר

לאור המפורט לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :

- א. 20 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירות סמים מסוג עוון.
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירות סמים מסוג פשע.
- ד. 3,000 ₪ קנס או 15 ימים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.01.16.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד/לחלט/להשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט שבט תשע"ה,
08/02/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט